

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVIII. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Repente in pulpito cunctionis dicendę oblitus, Deo locuturo se dedit pro instrumento; & de fide ita dixit ut duo Canonici (occulti hæretici) dixerint similem illi sermonem Hispali ex quo Hispalis esset Hispalis non esse auditum. Domum redux, ea quæ diverat in chartam referre voluit: sed nihil occurrebat, memoriam eorum quæ dixerat planè amissā. Ad Constantium hæreticum in carcere conuertendum ingressus, haec tantum dixit quæ illi inter diuinum officium recitandum altius inhæserant: *Lxx Domini immaculata conuertens animas.* & Constantinus fassus est in Lutheri lege maculas multas esse, atque adeò illam Dei legem esse non posse. Ita resipuit prius quam à Quæstoribus plecteretur. Castellæ Prouinciae primus fuit Praepositus, eamque pedes toto sui officij tempore visitauit. idem fecit cum eidem iterum præcesset, Prouinciae verè Pater exemplo ac verbo. In Gallia caput ab hæreticis in Romano itinere, vidit ut fassus est Deiparam grauis matronæ specie de componendo P. Martini Gutierrez cadavere loquenter, suamque operam offerentem atque præstantem, ut est in P. Martini vita, eique interroganti ipse respondit. Nec resilevere ullo studio potuit quæ illa fuisset, negantibus etiam hæreticis villam foeminam istic vilam vili. Cū Proninciam viseret; in urbe quadam templum ingresso dæmon ex energumeno dixit; *Fui in Domo tua: Charitas.* Et heri vesperi modicū aliquid lucratus Examens. confestim illud perdidit. Et vero reperit Suarez duos in eo Collegio inter se verbis charitati parum consentaneis fuisse locutos: verum facto examine vespertino peritā veniā redintegrata fuisse in iis mutuam charitatem. Nō uitius qui post meridiem ad quartam & que horam scribendo laborarat, & capite fatigato cogitabat: Fierine potest, ut sanctus hic senex non aduerterat me nonesse ex ferro? Ita cogitanti respondit P. Suarez, & dixit: Omnia ita est: vnde, quiesce, ac præberi tibi iube quō vires lassas reficias.

XVIII. DIE DECEMBRIS.

P. ADAMVS
GORSKI.

18 Decemb.
Roxolanus
Cracoviæ
1619. ætat.
37. Soc. 24.

Sacraria.

Oratio.

Hispanus
vallisfoleti
ac incerto an-
no. 21. 70.
Societas.

nē instar immotus. Paupertatis adeò studiosus, ut singula rimaretur, in quibus eam posset insignitè exercere. Vnde nec Breuiarium habebat: sed communī quopiam vtebatur. Conditos cibos aceto corrumpebat: & sibi præscriperat, ut corpori suo dolores occultos, seu debitum consuetūque vegetigal, accenseret: vnde aiebat se pro regulæ illius reverentia, quæ continentiam nostri mortificationem in omnibus præcipit, præter occultos alios modos, illud habere, ut suum corpus nunquam acri aliquo dolore carere permittat. hinc illi vulnerata manus, & exusta, infusa in plagas ardens ce-

Paupertas.

Morisf.

T T t 2 ra,

Mortific.

ra, vnguium particulae vnâ cum carne auulsa, ac similia supra imitacionem. Totum corpus in menses distributorat ut singuli menses aliquam sibi assignatam partem corporis cruciantur. Elenchus Sanctorum illi fuit illud decretum, quo statuit, per omnem vitam ita vivere sicut in tertiae probationis anno vixit. Inter alia ita scribit: *Iuro, Domine ac testor, quod nihil velim nisi maximam gloriam nomini tuo, & maximum confusione faciem mea.* Dæmon piam, & nobilem matronam infederat: ex hac diserrè fassus est, P. Adamum esse inviolabilis & sancte vite virum. Cracoviæ Theologiae docendæ se accingentem morbus, & mors omni apparitione nobilis occupauit.

Humilit.

Ingolstadiensi vibi atque Collegio minaciter imminentem, sc ad sanguinem usque cecidit; & illo ipso sanguine Sacramenti formulam conscripsit, quæ se in victimam pro vrbe atque Collegio deuouebat. quod ille votum per biennium è collo suspensum circumtulit; & visus est impetrasse, nam eodem ipso morbo è vita sublatus est, quem ut ab aliis auerteret se in voluntariam charitatis victimam sponte obtulerat.

P. FRANCISCVS
BVLDRINVS.

ROMÆ natus, in Indiam, deinde in Italiam in Iaponiam profectus, dum istic p^aponia ince frui licuit magno ardore inebuit in virilitates animarum. Intercessit ^{1631. xiiii.} ^{58. Soc. 4} præclaris conatibus Daifusama, cuius imperio extorris Macauum deportatus est. Inde clam redux, toto ingenio in artes incubuit quibus & latere posset cultu vario, & prodesse quamplurimis, idque abunde præstítit usque ad mortem nobis incerto loco ac tempore obitam; inter sacros illos labores, ærumnas, atque pericula.

XIX. DIE DECEMBRIS.

IOANNES DE
S. IACOBO
NOVIT. SCHOL.

19. Decemb.
Hispanus
Hispani. 1609

Duo in hoc adolescente laudant potissimum literæ Hispanenses: alterum, quod velut Crystallino pectore syncerus fuerit Superioribus, & undeque apertus, atque perspicuus; alterum, quod in se inediâ

flagris, ciliciis adeò inclementer suierit ut se conjecturus fuerit nisi frumentum illi regula inieccisset. Ægromedicus iussuerat eucurbitulas applicari. Ioannes quod plus pateretur, quam enixe potuit rogauit, ut incideretur, & exarnificaretur caro, ac exarnificatae parti omnes eucurbitulæ apponenterunt, ad ciendum dolorem acromrem pro expiantum peccata ignium compendio, ut ipse aiebat.

P. IOAN-